

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Dagmar Štullerovou v právní věci žalobce: **M.H.**, „X“, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 12. 2009 č. „X“, o plném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 10. 12. 2009 č. „X“, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák. č.155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35 %.

Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu žalovanou a žádá jeho přezkoumání.

Žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy v Mostě ze dne 14.9.2009, vyhotoveného ve smyslu ust. § 8 odst.1 písm.a/ zák.č. 582/1991 Sb., podle něhož žalobce nebyl shledán plně invalidním podle § 39 zákona o důchodovém pojištění, ale je nadále částečně invalidní dle § 44 odst. 1 téhož zákona. Současně navrhla provedení důkazu posudkem příslušné

posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb.

Žalobce se nařízeného soudního jednání nezúčastnil, ačkoliv byl o termínu jednání řádně vyrozuměn.

Pověřená pracovnice žalované při soudním jednání odkázala na posudek vypracovaný PK MPSV v Ústí nad Labem, který shledala objektivní a úplný a neměla k němu žádné připomínky. Navrhla zamítnutí žaloby.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č.150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm.c), písm.d), odst. 2 a § 75 odst. 2 tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí podle § 72 odst. 1 s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud si vyžádal předmětný správní spis a z něj zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most, která dne 14.9.2009 dospěla k závěru, že žalobce není plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ale je i nadále částečně invalidní podle § 44 odst. 1 téhož zákona, neboť procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena podle přílohy č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb., kapitoly IX oddíl A položky 6 písm.b).....25 % a vzhledem k dalšímu onemocnění tuto hodnotu lékařka dále podle § 6 odst.1 cit. vyhlášky zvýšila o 10%, takže celkově činí 35%.

Podle § 39 odst.1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle odst. 2 a odst. 3 téhož paragrafu při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 0 nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak v době rozhodování žalované stanovovaly přílohy č. 2, 3 a 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění.

Jak je již zmíněno shora, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, která učinila závěr o poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné nebo částečné přímo závisí, vyžádal si v intencích ust. § 52 odst.1 § 77 odst.1, odst. 2 s.ř.s. odborný posudek od PK MPSV, která je v těchto věcech dle § 4 odst.2 zák.č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované PK MPSV soud zjistil, že tato komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložených odborných nálezů dne 13. 5. 2010. Jednání komise proběhlo bez přítomnosti žalobce, který písemně omluvil svou neúčast při jednání komise ze zdravotních důvodů. Uvedl, že se dne 30. 4. 2010 podrobil operaci šedého zákalu, 5x denně si musí kapat, bolí ho hlava, má problémy s páteří a levým ramenem. Dále uvedl, že má hypertenzi, glykémii, přiložil řadu lékařských zpráv, jak je uvedeno v protokole o jednání PK MPSV. Komise prostudovala veškerou dokumentaci, kterou měla k dispozici a shledala ji dostatečnou k posouzení zdravotního stavu žalobce bez jeho osobní účasti a k přijetí posudkového závěru.

Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro danou věc, posudková komise za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považuje diabetes mellitus kompenzovaný insulinem s občasným metabolickým kolísáním a přítomností počínajících komplikací diabetu. Pokles míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce hodnotila komise podle přílohy č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb., v platném znění k datu vydání napadeného rozhodnutí podle kapitoly IV, položky 1, písmeno b), 40 % (při rozmezí 25-40%). Hodnocením na horní hranici již komise zhodnotila i přítomnost ostatních onemocnění žalobce a vzala v úvahu i profesi žalobce. Proto již dále míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce podle § 6 odst. 4 cit. vyhlášky nezvýšila. Písmena c) a d) výše uvedené položky nemohla použít, protože u žalobce nejsou přítomny rozvinuté diabetické komplikace (jsou přítomny pouze počínající komplikace). Ostatní uvedená onemocnění žalobce pak komise nepovažuje za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce z toho důvodu, že ve formě tak jak jsou u žalobce přítomny, způsobují pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nižší, než onemocnění diabetes mellitus, které komise stanovila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Komise dále uvedla, že hypertenze není u žalobce zcela dobře kompenzovaná, ale nejsou přítomny funkčně významné orgánové změny způsobené vyšším krevním tlakem, uvedená

postižení pohybového a nosného aparátu mohou způsobovat subjektivní potíže, které žalobce uvádí, ale z funkčního hlediska se jedná o postižení lehká, glaukom způsobuje zúžení zorného pole pod 45 stupňů, ale postižení nedosahuje stupně praktické slepoty, která by opravňovala uznání plné invalidity. Komise se ztotožnila s datem vzniku částečné invalidity u žalobce, tak jak bylo stanoveno lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, tj. vznik částečné invalidity dnem 28. 1. 2008, což je datum lékařské zprávy (propouštěcí zpráva z interního oddělení v Mostě), ze které poprvé zcela jasně vyplývá, že v této době došlo k dekompenzaci diabetu již s přítomností diabetické komplikace a to diabetické nefropatie a stav bylo nutno řešit převodem žalobce na léčbu insulinem.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatoval, že komise jednala v řádném složení, že zejména posudek komise, který soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalovaná ani žalobce proti posudku PK MPSV ničeho nenamítali. Lze tedy konstatovat, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem na základě úplně a správně zjištěného skutkového stavu.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce neměl ve věci úspěch žalované právo na náhradu nákladů řízení ze zákona nepřísluší.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů od jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu se napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 12. července 2010

JUDr. Dagmar Štullerová v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová